

СОПРУЖНИЦИТЕ ИВАНА И МАНУЕЛ СО МОТОР ПАТУВААТ НИЗ СВЕТОТ

Некогаш спиеме во топла постела, некогаш со крави и кози на под

МИЛЕНА АТАНАСОСКА МАНАСИЕВА

„К е патуваме со мотор во многу земји и на сите континенти во светот“. Ова е целта што уште во 2013 година си ја поставија Македонката Ивана Чолаковска и Шпанецот Мануел Торес, тогаш момче и девојка, а сега и сопружници. Ги пронајдовме во Торонто, Канада, од каде што за некое време заминуваат за Јужна Африка, со што ќе го остварат и големиот сон. Патувањето што го почнаа во април 2013 година ги однесе во 41 земја и на пет континенти, а со моторот извозеа 115.000 километри.

Почнавме со Европа, поминавме голем дел од Азија, Австралија, Јужна Америка, Северна Америка и од Африка бевме само во Мароко. Сега сме во Канада, во Торонто, и од тука одиме за Јужна Африка, за да го комплетираме и овој континент од најјужната до најсеверната точка - вели Ивана.

Целиот живот на мотор

Таа ни раскажа дека ова патување почнало многу спонтано, без речиси никакви големи планови. На почетокот само си поставиле три точки, а целта им била да ги поврзат и со тоа да го забиколат светот.

Прво беше Улуру во Австралија, потоа Ушуја во Аргентина и Дед Хорсе на Алјаска. Немавме зададено рок во кој треба да го завршиме патувањето, но единствено што знаевме е дека треба да го заобиколиме светот во една единствена етапа, без да се враќаме дома - вели таа.

Со сопругот Мануел патуваат само со еден мотор и не можат да носат со себе премногу нешта, бидејќи нема доволно простор. Со себе ги носат само најнеопходните работи, опрема за кампување, кациги и чизми и малку облека.

Имаме и компјутер и камера.

СПИЕВМЕ И ВО ПОЛИЦИСКИ СТАНИЦИ ВО ИНДОНЕЗИЈА И ВО ИНДИЈА, МНОГУПАТИ КАМПУВАВМЕ, СПИЕВМЕ ВО ПОЖАРНИКАРНИ СТАНИЦИ ВО МАЛЕЗИЈА И ВО ЈУЖНА АМЕРИКА

ПАТУВАЊЕТО СО МОТОР ОКОЛУ СВЕТОТ ИВАНА И МАНУЕЛ ГО ПОЧНАА ВО ЕВРОПА ВО 2013 ГОДИНА, А ДОСЕГА ПОМИНАЛЕ ГОЛЕМ ДЕЛ ОД АЗИЈА, АВСТРАЛИЈА, ЈУЖНА АМЕРИКА, СЕВЕРНА АМЕРИКА. СЕГА СЕ ВО КАНАДА, ОД КАДЕ ШТО ПРОДОЛЖУВААТ НА ПОСЛЕДНАТА ДЕСТИНАЦИЈА - ЈУЖНА АФРИКА

Секако и неколку основни алатки за моторот и резервни делчиња. Едно од правилата што си ги зададовме за ова патување е дека нема да плаќаме хотели за преспивање, па затоа и моравме да најдеме каде ќе спиеме. За време на овие 3 години имавме можност да спиеме на многу различни места. Во Централна Азија спиевме секој ден кај луѓе дома, кои едноставно секој ден со големо задоволство ја отвараа врата од својот дом за нас, во Југоисточна Азија во будистички храмови, што претставуваше преубаво искуство за нас за да дознаеме и научиме нешто повеќе за будистите. Спиевме и во полициски станици во Индонезија и Индија, многупати кампувавме, спиевме во пожарничарни станици во Малезија и во Јужна Америка. Во САД и Канада го користевме системот за преспивање преку couchsurfing.com.

хар Ганц, има хаос на мириси, звуди и бои, во еден агол има еден млад човек седнат на подот, кој нема раце ни нозе, но на тој човек никогаш не му недостасува насмевка, и секој пат кога поминувавме покрај него, нè поздравуваше и ни возвраќаше со насмевка. Да, тој има толку малку, но е толку храбар. Многу ме смеат децата што постојано ги запознавам. Нивните погледи кога пристигнуваме во нивните

За малку ќе го прекине патувањето

Ивана и Мануел за малку ќе мораа да го прекинат своето патување, бидејќи нејзиниот пасош веќе беше преполн. Но Министерството за надворешни работи им излезе во пресрет и ѝ дозволи истиот да го извади од Канада.

Ова беше една ситуација што ни најмалку не ја очекував. По три години патувајќи околу светот и решавајќи различни проблеми, кои ме ставија на работ, никојпат не помислив дека нешто ќе ме натера да се вратам дома пред да ја остварам целта. За среќа, не се случи тоа, моите молби стигнаа до вистинската личност. Добив мејл од МНР и решение за ситуацијата, што уште еднаш ми покажа дека не треба да се губи надеж и оти кога сме сложни и соработуваме, можеме да постигнеме сè - вели таа.

Никојпат немавме проблем да најдеме место за да ја поминеме ноќта. Некогаш спиевме многу удобно, но некојпат делевме соба со крави и кози и спиевме на под. Но, секое искуство е за паметење, тоа и е поентата на ова патување, да видиме и искусиме како различни луѓе живеат на оваа иста планета - вели таа.

На Ивана и Мануел животот за овие неколку години откако патуваат по светот комплетно им се сменил. Стигнале многу подалеку отколку што многумина верувале. Од целото патување најважно што им останува се пријателите од целиот свет. Велат дека запознале луѓе од различни раси и религии, кои зборуваат на многу јазици, но само еден е човек. Од сите места, градови, села, земји што ги посетиле Ивана ни издвои и кои моменти ја шокирале, насмеале, изненадиле и растажиле. Њу Дели го посетиле во неколку наврати, а оттаму во сеќавање секогаш ќе ѝ остане еден човек.

Во една од населбите, Па-

мали селца прво се зачудени, а понекогаш и исплашени поради нашиот чуден изглед со кацигите и целата опрема на моторот. Но, по кратко кога ќе ги извадиме можат да видат дека сме обични луѓе и потоа се насмевнуваат и сакаат да бидат постојано околу нас - вели таа.

Во Таџикистан преживевме екстремно ниски температури, во Чиле - скршеници

Покрај убавите моменти и непроценливо искуство што го собираат попат, Ивана и Мануел многупати биле и во многу опасни ситуации, понекогаш и животот загрозувачки.

Исто така постојаното патување нè научи да можеме да ја согледаме дури и најмалата опасност. Бевме изложени на многу опасни ситуации, но многупати сакаме да премолчиме за да не им предизвикуваме страв на луѓето што нè следат. Се трудиме да го претставиме убавиот дел од тоа да го следиш својот сон - вели таа.

Југоисточна Азија била многу опасна поради тропските болести и неколкупати ги бутнала во кревет. Комплицираниот пат во Чилеанската Патагонија го поминале со скршеници и операција, па направиле кратка пауза од патувањето.

Исто така во големите градови во Јужна Америка имаше опасност од деликвенција и неколку обиди за кражба на моторот. И најтешката борба ја поминавме во Таџикистан, на планината Памир, каде што се соочивме со екстремно ниски температури и замрзнат пат и височина на патот која достигнуваше до 5.000 метри. Но, што би претставувало патувањето без овие ситуации. За нас, ова не претставуваше никаков проблем, едноставно од ова можевме да научиме многу нови работи - вели Ивана.

Ивана и Мануел сега се наоѓаат во Торонто, Канада. Таму ќе бидат околу еден месец, каде што ќе ги обноват пасошите и ќе направат план за својата последна дестинација - Јужна Африка. Овие двајца амбасадори на Македонија и големи авантуристи ги следи и многубројна публика преку социјалните мрежи „Фејсбук“ и „Твитер“ (Around Gaia), а имаат и официјална страница.

Сега во Торонто нашите тела се чувствуваат навистина уморни. Ману е болен со висока температура и болки во мускулите. Планот за Африка не е сменет, знаеме каде почнуваме, а за другото ќе одлучуваме додека патуваме. Патувањето нè научи да ги читаме знаците што ни ги поставува патот пред нас, да го слушаме локалното население, така полека, полека да го поминеме целиот континент. Нема подобар начин на патување од оној што не се планира и отвара врати на многу изненадувања. Многу прашања се важни при одлучувањето кој пат ќе го возиме во Африка, кои земји се во конфликт, визи, климаата и условите на патот. И не знаеме кога ќе се вратиме дома - завршува Ивана. ■

Ништо не знаеме едни за други

Од целото патување Ивана најмногу тажна ја направило сознанието дека ништо не знаеме едни за други.

Лудилото на овој свет ме прави тажна, во момент кога има најдобра конекција и можност за комуникација од кога било во историјата на човештвото, не знаеме ништо едни за други. Затоа што ако е така, на оваа планета не би постоеле места каде што многу луѓе преживуваат со 50 евра месечно, а на други места луѓето имаат толку многу пари што речиси ги фрлаат и купуваат работи што не им се потребни и не ги користат - вели таа.

